

Легенда старого Моряка

Семюел Тейлор Колрідж

Зміст

Як корабель, котрий перетнув екватор, штормами закинуло в холодну Країну до Південного полюсу і як звідти він рушив до тропічних широт Великого Тихого океану. Про дивні пригоди які трапилися і як Старому Моряку вдалося повернутися в свої краї.

ЧАСТИНА І

І зупинив старий Моряк,
Одного з трьох лише,
"Сивобородий, погляд твій
Чому мене пече?

До Наречених двері он,
Я ж родич їм близький,
Там гості вже, накритий стіл,
Бенкет там гомінкий"

Цупка худа його рука,
"Був корабель", — рече.
"Пусти, сивобородий псих!"
Звільняє той плече.

Та блиск очей тримав його –
Весільний Гість стояв,
І слухав, мов трирічний він –
Моряк затьмарив яв.

Весільний Гість на камінь сів –
Він слухати лиш міг,
Блищали очі Моряка
І він легенду рік:
"Вже чиста гавань, корабель
Бадьоро мчить вперед,

Зникає церква, пагорб зник,
Маяк зник врешті-решт.

По ліву руку – Сонця схід,
Із моря піднялось!
Праворуч, відгорівши день,
Пірнає в море ось.

Все вище й вище, з кожним днем,
Опівдні – де зеніт",
Весільний Гість у груди б'є –
Фагот вже грає вхід.

Заходить наречена в зал,
Рум'яніша від руж,
Веселі менестрелі всі
Кивають їй чимдуж.

Весільний Гість у груди б'є,
Він слухати лиш міг,
Блищали очі Моряка
І він легенду рік:

"І ось попали ми у Шторм,
Мав силу він страшну,
Нас помах крил його заніс
В південну далину.

Схилились щогли, в воду ніс,
Позаду ворог мов навис
І грізна тінь вже понад ним,
Він хилиться ж вперед –
Наш корабель крізь бурю мчав,
На південь був той лет.

І ось туман морозний там,
І дивний снігопад,
І лід, зі щоглу, пропливав –
Зелений, мов смарагд.

І, крізь замети снігові,

Похмурий блиск послав –
Ні звіра, ні людей там форм,
Кругом лиш льоду плав.

Той лід був тут, той лід був там,
Той лід був навкруги,
Він вив, ревів, гарчав, тріщав,
Було не до нудьги!

Явився врешті Альбатрос,
Він вилетів з імлі,
Немов християнином був,
Вітали його ми.

Він їжу їв незнану ним,
Кружляв, кружляв все він –
Тріск льоду здався громовим,
Керманич нас провів!

Південний славний вітер дув,
Йшов слідом Альбатрос,
Щодня кормили моряки,
З ним грались без загроз!

В імлі чи хмарі, на щоглу
Він о дев'ятій сів,
Всю ніч білів туману дим,
То Місяць променів".

"Бог бережи тебе, Моряк!
Від демонів твоїх!
Що робиш?" – арбалету звук,
І Альбатрос затих.

Переклад Віталія Гречки